

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)
z 28. júna 2005*

Vo veci T-386/04,

Eridania Sadam SpA, so sídlom v Bologni (Taliansko),

Italia Zuccheri SpA, so sídlom v Bologni,

Zuccherificio del Molise SpA, so sídlom v Termoli (Taliansko),

CO.PRO. B — Cooperativa produttori bieticoli Soc. coop. rl, so sídlom
v Minerbio (Taliansko),

SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA, so sídlom v Cesene
(Taliansko),

v zastúpení: G. Pittalis, I. Vigliotti, G. Roberti, S. Ziotti a A. Franchi, advokáti,
s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobcovia,

* Jazyk konania: taliančina.

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: C. Cattabriga a L. Visaggio,
splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje

Rada Európskej únie, v zastúpení: F. Ruggeri Laderchi, splnomocnený zástupca,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie článku 1 písm. d) nariadenia Komisie (ES) č. 1216/2004 z 30. júna 2004, ktorým sa stanovujú odvodené intervenčné ceny pre biely cukor na hospodársky rok 2004/2005 (Ú. v. EÚ L 232, s. 25),

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
(piata komora),

v zložení: predseda M. Vilaras, sudkyne M. E. Martins Ribeiro a K. Jürimäe,

tajomník: H. Jung,

vyhlásil toto

Uznesenie

Právny rámec

- ¹ Nariadenie Rady (ES) č. 1260/2001 z 19. júna 2001 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru (Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 03/033, s. 17, ďalej len „základné nariadenie“) stanovilo v hlave I kapitolách 1 a 2 režim cien a režim kvót pre hospodárske roky 2001/2002 až 2005/2006.

- 2 Režim kvót stanovuje, že každému členskému štátu je pridelené základné množstvo vnútroštátnej výroby cukru, ktoré je v každom členskom štáte rozdelené medzi výrobné podniky formou výrobných kvót A a B. Tieto kvóty požívajú záruku odbytu a vzťahujú sa na hospodársky rok, ktorý začína 1. júla v danom roku a končí 30. júna nasledujúceho roku.

- 3 Režim cien obsahuje systém intervencií určený na zaručenie cien a odbytu výrobkov a na stabilizáciu trhu cukru.

- 4 Ceny bieleho cukru nie sú na území Spoločenstva rovnaké. Článok 2 ods. 1 a 4 základného nariadenia totiž stanovuje pre výrobcov cukru „intervenčnú cenu“ v nedeficitných oblastiach na 63,19 eur/100 kg a ďalej uvádza, že Komisia stanoví každý rok „odvodenú intervenčnú cenu“ pre biely cukor a pre surový cukor, keď to bude potrebné pre každú deficitnú oblasť.

- 5 Táto diferenciacia cien, nazývaná „regionalizácia“, má za následok, že základné nariadenie stanovuje pre deficitné oblasti v medziach pridelených kvót vyššiu úhradu za cukor vyrobený v týchto oblastiach a vyššiu nákupnú cenu pre nákup suroviny potrebnej na výrobu cukru.

- 6 Intervenčnej cene pre nedeficitné oblasti totiž zodpovedá minimálna nákupná cena cukrovej repy a odvodeným intervenčným cenám pre deficitné oblasti zodpovedajú zvýšené minimálne nákupné ceny. Tieto zvýšené ceny znášajú výrobcovia cukru, ktorí ju platia pestovateľom cukrovej repy.

- 7 Na rozdiel od minimálnej ceny pre nedeficitné oblasti sú zvýšené minimálne ceny v súlade s článkom 4 ods. 2 základného nariadenia zvyšované dvakrát. Jednak sa zvýšia o hodnotu rovnajúcu sa rozdielu medzi odvodenou intervenčnou cenou pre príslušnú oblasť a intervenčnou cenou. Potom sa táto hodnota upraví koeficientom 1,30.
- 8 Pre výrobné oblasti v Taliansku bola na hospodársky rok 2004/2005 stanovená situácia deficitného zásobovania, pričom článok 1 písm. d) nariadenia Komisie (ES) č. 1216/2004 z 30. júna 2004, ktorým sa stanovujú odvodené intervenčné ceny pre biely cukor na hospodársky rok 2004/2005 (Ú. v. EÚ L 232, s. 25, ďalej len „napadnuté nariadenie“), stanovil pre všetky oblasti Talianska odvodenú intervenčnú cenu bieleho cukru na uvedený hospodársky rok na 655,30 eur za tonu.

Konanie

- 9 Žalobcovia návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 27. septembra 2004 podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 10 Uznesením predsedu piatej komory Súdu prvého stupňa z 8. decembra 2004 sa vyhovelo Rade vystupovať ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov žalovanej. Rada podala 11. februára 2005 písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania.
- 11 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 17. novembra 2004 podala Komisia námietku neprípustnosti podľa článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Žalobcovia predložili svoje vyjadrenia 14. januára 2005.

- 12 Samostatnými podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 29. decembra 2004 požiadali Associazione nazionale bieticoltori, Consorzio nazionale bieticoltori a Associazione bieticoltori italiani o vstup do konania ako vedľajší účastníci konania na podporu návrhov žalovanej. Účastníci konania proti tejto žiadosti nenamietali.

Návrhy účastníkov konania

- 13 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou alebo si vyhradil rozhodnúť o nej spolu s vecou samou,

- zrušil článok 1 písm. d) napadnutého nariadenia,

- subsidiárne v súlade s článkom 241 ES vyhlásil, že článok 2 základného nariadenia je v rozpore s právom a je neuplatniteľný, keďže neumožňuje Komisii vziať do úvahy existenciu dovozu s nulovým clom a kvótami neobmedzeného dovozu s cieľom stanovenia odvodenej intervenčnej ceny,

- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

14 Vo svojej námietke neprípustnosti Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu ako neprípustnú,

- zaviazal žalobcov nahradiť trovy konania,

- subsidiárne určil novú lehotu na pokračovanie v konaní podľa článku 114 ods. 4 druhého pododseku rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

15 Rada vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania navrhuje, aby Súd prvého stupňa vyhlásil žalobu a námietky protiprávnosti žalobcov podľa článku 241 ES za neprípustné.

O prípustnosti

16 Podľa článku 114 ods. 1 rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa pred pojednávaním vo veci samej rozhodnúť o neprípustnosti. Podľa článku 114 ods. 3, ak Súd prvého stupňa nerozhodne inak, žiadosť sa ďalej prejednáva v rámci ústnej časti konania. V prejednáwanej veci Súd prvého stupňa po preskúmaní spisu považuje vec za dostatočne objasnenú na to, aby rozhodol bez začatia ústnej časti konania.

Tvrdenia účastníkov konania

- 17 Komisia zastáva názor, že žaloba by sa mala zamietnuť ako neprípustná. Napadnuté nariadenie je totiž normatívnym aktom, ktorý sa netýka žalobcov osobne (rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 1999, *Eridania a i./Rada*, T-168/95, Zb. s. II-2245, potvrdený uznesením Súdneho dvora z 28. júna 2001, *Eridania a i./Rada*, C-352/99 P, Zb. s. I-5037).
- 18 Toto riešenie bolo potvrdené uznesením Súdneho dvora z 8. júla 2004, *Eridania a i./Komisia* (T-338/03, neuvverejnené v Zbierke, bod 31).
- 19 Súd prvého stupňa v tomto uznesení tiež upresnil, že škoda, ktorá údajne vznikla žalobcom z dôvodu kombinovaného účinku zvýšenia ceny cukrovej repy v Taliansku, vyplývajúceho z použitia odvodenej intervenčnej ceny a zníženia ceny cukru v tomto členskom štáte, ktoré bolo spôsobené rastúcimi dovozmi cukru pochádzajúceho z balkánskych štátov, nemôže sama osebe individualizovať žalobcov v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa v tejto oblasti (body 34 až 36 uznesenia).
- 20 Súd prvého stupňa nakoniec rozhodol, že neprípustnosť žaloby o neplatnosť článku 1 písm. c) nariadenia Komisie (ES) č. 1158/2003 z 30. júna 2003, ktorým sa stanovujú odvodeneé intervenčné ceny pre biely cukor na hospodársky rok 2003/2004 (Ú. v. ES L 162, s. 24; Mim. vyd. 03/039, s. 181), neznamená, že by žalobcovia boli zbavení práva na spravodlivé súdne konanie. Žalobcovia totiž majú možnosť spochybníť zákonnosť nariadenia č. 1158/2003 na príslušných vnútroštátnych súdoch a využili túto možnosť prostredníctvom súdneho konania začatého na Tribunale amministrativo regionale del Lazio (regionálny správny súd v Laziu, Taliansko) (body 41 a 42 uznesenia).

- 21 Podľa Komisie treba tieto závery použiť aj v tomto prípade, pretože právna situácia žalobcov, ako aj povaha a dosah napadnutého nariadenia na jednej strane a právna situácia, ako aj povaha a dosah nariadenia č. 1158/2003, ktoré boli analyzované Súdom prvého stupňa v uznesení z 8. júla 2004, Eridania a i./Komisia, už citovanom v bode 18 vyššie, na druhej strane sú úplne zhodné. Žalobcovia sa neodvolávajú na žiadne vlastnosti, ani na žiadne zvláštne okolnosti, ktoré by mohli preukázať existenciu osobného záujmu a žiadať zrušenie napadnutého nariadenia, a Komisia ani nevie, o akú vlastnosť alebo okolnosť by mohlo ísť.
- 22 Rada podporuje argumentáciu Komisie a zastáva tiež názor, že táto žaloba je neprípustná. Dodáva, že odkaz žalobcov na návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jacobs k rozsudku Súdneho dvora z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada (C-50/00 P, Zb. s. I-6677, I-6681), a na rozsudok Súdu prvého stupňa z 3. mája 2002, Jégo-Quéré/Komisia (T-177/01, Zb. s. II-2365), je celkom irelevantný, pretože situácia v týchto veciach je v každej z nich veľmi odlišná od situácie v tomto prípade.
- 23 Rada okrem toho spochybňuje tvrdenie žalobcov vychádzajúce z toho, že mechanizmus konania o prejudiciálnej otázke stanovený Zmluvou ES nie je v súlade so zásadou práva na spravodlivé súdne konanie. Mimochodom, ani ústavné sudy členských štátov, ktoré poznajú mechanizmy podobné konaniu o prejudiciálnej otázke, ani Európsky súd pre ľudské práva počas celého polstoročia nezistili nedostatočnú účinnosť súdnej ochrany založenej na prejudiciálnom konaní.
- 24 Pokiaľ ide o odkaz žalobcov na článok III-365 ods. 4 Zmluvy o Ústave pre Európu (Ú. v. EÚ C 310, 2004, s. 1), Rada poukazuje na to, že ide o argument *de lege ferenda*. To, že v budúcnosti má byť v určitých prípadoch týmto ustanovením zrušená požiadavka osobného záujmu, je dôkazom, že táto požiadavka existuje v platnej právnej úprave a že dokiaľ je terajšia Zmluva platná, jej nezohľadnenie by bolo ľubovôľou.

- 25 Rada nakoniec zastáva názor, že námietku protiprávnosti subsidiárne vznesenú žalobcami proti článku 2 základného nariadenia treba odmietnuť ako neprípustnú, pretože žaloba nespĺňa podmienky uvedené v článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa (uznesenie Súdneho dvora zo 6. januára 2004, Taliansko/Komisia, C-333/02, neuvyverejnené v Zbierke, bod 12). Keďže žalobcovia nemôžu podať žalobu pre neplatnosť napadnutého nariadenia, je v každom prípade neprípustná aj ich námietka protiprávnosti základného nariadenia, ktoré sa ich týkalo, len pokiaľ ide o ich objektívne postavenie pestovateľov cukru.
- 26 Žalobcovia nespochybňujú, že napadnuté nariadenie je všeobecne záväzným aktom a pripúšťajú ťažkosti, ktoré bránia uznaniu ich aktívnej legitímácie na podanie žaloby proti takýmto aktom vzhľadom na ustálenú judikatúru Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa týkajúcu sa výkladu článku 230 štvrtého odseku ES.
- 27 Zastávajú však názor, že táto judikatúra, potvrdená rozsudkami Súdneho dvora Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaným v bode 22 vyššie, a z 1. apríla 2004, Komisia/Jégo-Quéré (C-263/02 P, Zb. s. I-3425) a uznesením z 8. júla 2004, Eridania a i./Komisia, už citovaným v bode 18 vyššie, je obzvlášť reštriktívna a môže sa prejaviť ako skutočné odoprenie spravodlivosti v prípadoch, keď si všeobecne záväzný akt, ktorý sa bezprostredne týka právneho postavenia jednotlivca, nevyžaduje na vykonanie žiadne „následné“ opatrenia vnútroštátnych orgánov a keď jedinou možnosťou na spochybnenie jeho platnosti by bolo porušiť jeho ustanovenia, aby sa v následnom konaní tento jednotlivec mohol domáhať neplatnosti tohto aktu (rozsudok Jégo-Quéré/Komisia, už citovaný v bode 22 vyššie, bod 45, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jacobs k rozsudku Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovanému v bode 22 vyššie, bod 43).
- 28 Žalobcovia dodávajú, že konanie o prejudiciálnej otázke podľa článku 234 ES nemožno v zmysle zásady práva na spravodlivé súdne konanie zakotvenej v článkoch 6 a 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo 4. novembra 1950, v znení zmien a doplnení (EDLP), potvrdenej rozsudkami Unión

de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaným v bode 22 vyššie, a Komisia/Jégo-Quéré, už citovaným v bode 27 vyššie, a článkom 47 Charty základných práv Európskej únie, vyhlásenej 7. decembra 2000 v Nice (Ú. v. ES C 364, s. 1), považovať za zaručujúce právnym subjektom právo na účinný právny prostriedok na napadnutie zákonnosti všeobecne záväzných predpisov Spoločenstva, ktoré priamo ovplyvňujú ich právne postavenie.

- 29 Konanie o prejudiciálnej otázke totiž nie je právnym prostriedkom, ktorý majú žalobcovia k dispozícii, ale skôr nástrojom, ktorého použite závisí z veľkej časti od posúdenia vnútroštátnych súdov. Možnosť dosiahnuť predloženie prejudiciálnej otázky na Súdny dvor teda zostáva neistá, pretože toto predloženie je mimoriadne zložitá, spojené s obtiažami a neistotou. Toto posúdenie potvrdzuje skutočnosť, že vnútroštátne konanie ktoré iniciovali žalobcovia na Tribunale amministrativo regionale del Lazio, počas ktorého spochybnili zákonnosť stanovenia intervenčnej ceny bieleho cukru v Taliansku na hospodársky rok 2003/2004 nariadením č. 1158/2003, nemalo až doteraz za následok predloženie prejudiciálnej otázky na Súdny dvor.
- 30 Žalobcovia nakoniec uvádzajú, že článok III-365 ods. 4 Zmluvy o Ústave pre Európu, ktorý v budúcnosti nahradí článok 230 štvrtý odsek ES, zakotvuje práve s cieľom zabezpečenia účinnej súdnej ochrany jednotlivcov proti všeobecne záväzným aktom, ktoré nevyžadujú vykonávacie opatrenia, možnosť akejkolvek fyzickej alebo právnickej osoby podať žalobu „proti aktom, ktoré sa jej priamo týkajú a nevyžadujú vykonávacie opatrenia“. Toto nahradenie má v skutočnosti čisto deklaratívny charakter, lebo právo na účinné súdne preskúmanie príslušným súdom, ako to už bolo opakovane potvrdené (pozri bod 28 vyššie), je už súčasťou základných zásad práva Spoločenstva (rozsudok Súdneho dvora z 15. mája 1986, Johnston, 222/84, Zb. s. 1651, bod 18).

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 31 Na úvod treba konštatovať, že napadnuté nariadenie je aktom normatívnej povahy, čo účastníci konania nepopierajú. Článok 1 písm. d) napadnutého nariadenia sa totiž použije na objektívne určené situácie a týka sa všeobecného okruhu osôb určených všeobecným a abstraktným spôsobom (pozri v tomto zmysle uznesenie z 28. júna 2001, Eridania a i./Rada, už citované v bode 17 vyššie, body 45 a 46; rozsudok Eridania a i./Rada, už citovaný v bode 17 vyššie, bod 39, a uznesenie z 8. júla 2004, Eridania a i./Komisia, už citovaný v bode 18 vyššie, bod 31).
- 32 Zo samotného znenia článku 230 štvrtého odseku ES a z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že fyzická osoba má právo domáhať sa zrušenia aktu, ktorý nie je rozhodnutím, ktoré je jej určené, len vtedy, keď sa jej tento akt týka nielen priamo, ale aj osobne (rozsudok Súdneho dvora z 30. marca 2004, Rothley a i./Parlament, C-167/02 P, Zb. s. I-3149, bod 25 ; pozri v tomto zmysle tiež rozsudok Súdneho dvora zo 17. januára 1985, Piraiki-Patraiki a i./Komisia, Zb. s. 207, bod 5).
- 33 Treba k tomu pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry, fyzická alebo právnická osoba môže tvrdiť, že sa jej všeobecne platný akt osobne týka, len vtedy, ak ju akt zasahuje z dôvodu jej určitých osobitných vlastností alebo skutkovej situácie, ktorá ju charakterizuje v porovnaní s ktoroukoľvek inou osobou, a tým ju individualizuje podobným spôsobom, akým je individualizovaný adresát rozhodnutia (rozsudky Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v bode 22 vyššie, bod 36; Komisia/Jégo-Quéré, už citovaný v bode 27 vyššie, bod 45, a uznesenie z 8. júla 2004, Eridania a i./Komisia, už citované v bode 18 vyššie, bod 33).
- 34 V tomto prípade žalobcovia neuvádzajú v časti žaloby týkajúcej sa jej prípustnosti žiadne vlastnosti, ani žiadne zvláštne okolnosti, ktoré by mohli preukázať existenciu

osobného záujmu a žiadať zrušenie napadnutého nariadenia, a pripúšťajú, že sú si vedomí ťažkostí, ktoré vzhľadom na ustálenú judikatúru Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa v tejto oblasti bránia uznať ich aktívnu legitimáciu na podanie žaloby na zrušenie napadnutého nariadenia. Z celkového obsahu žaloby však možno vyvodiť, že podľa žalobcov má napadnuté nariadenie zvláštny dosah na ich právne postavenie, ktorý ich umožňuje odlíšiť od všetkých ostatných hospodárskych subjektov v príslušnom sektore v tom zmysle, že na rozdiel od ostatných hospodárskych subjektov Spoločenstva v tomto sektore sú žalobcovia postihnutí kombinovaným účinkom zvýšenia ceny cukrovej repy v Taliansku, vyplývajúceho z použitia odvodenej intervenčnej ceny a zníženia ceny cukru v tomto štáte spôsobeného rastúcimi dovozmi cukru pochádzajúceho z balkánskych štátov.

35 Treba k tomu pripomenúť, že na to, aby určité hospodárske subjekty boli považované za osobne dotknuté nejakým aktom, nestačí, že sú týmto aktom zasiahnuté viac ako ich konkurenti (uznesenia Súdu prvého stupňa z 15. septembra 1999, Van Parys a i./Komisia, T-11/99, Zb. s. II-2653, bod 50, a z 8. júla 2004 Eridania a i./Komisia, už citované v bode 18 vyššie, bod 35).

36 Z toho vyplýva, že tvrdená škoda nemôže byť ani v prípade, že by bola preukázaná, takej povahy, aby individualizovala žalobcov v zmysle ustálenej judikatúry uvedenej v bodoch 32 a 33 vyššie.

37 Žalobcovia však uvádzajú, že táto judikatúra je obzvlášť reštriktívna a nezabezpečuje účinnú súdnu ochranu v prípade, že nariadenie sa použije priamo bez zásahu vnútroštátnych orgánov.

38 V tomto smere treba pripomenúť, že jednotlivci musia mať nárok na účinnú súdnu ochranu práv, ktoré im vyplývajú z právneho poriadku Spoločenstva, pretože právo

na takúto ochranu je súčasťou všeobecných právnych zásad, ktoré vyplývajú zo spoločných ústavných tradícií členských štátov. Toto právo je takisto uvedené v článkoch 6 a 13 EDLP (pozri rozsudok Komisia/Jégo-Quéré, už citovaný v bode 27 vyššie, bod 29 a tam citovaný judikatúru).

- 39 Zmluva ES zaviedla svojimi článkami 230 ES a 241 ES na jednej strane a svojím článkom 234 ES na druhej strane ucelený systém právnych prostriedkov a konaní určených na zabezpečenie preskúmania zákonnosti aktov inštitúcií, zverujúc ho súdu Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 23. apríla 1986, *Les Verts/Parlament*, 294/83, Zb. s. 1339, bod 23). V rámci tohto systému fyzické a právnické osoby, ktoré nemôžu z dôvodu podmienok prípustnosti uvedených v článku 230 štvrtom odseku ES priamo napadnúť všeobecne platné akty Spoločenstva, majú v závislosti od konkrétneho prípadu možnosť odvolávať sa na neplatnosť takých aktov buď incidenčne na základe článku 241 ES pred súdom Spoločenstva, alebo pred vnútroštátnymi súdmi a prinútiť ich, keďže nie sú samy príslušné na konštatovanie neplatnosti uvedených aktov (rozsudok Súdneho dvora z 22. októbra 1987, *Foto-Frost*, 314/85, Zb. s. 4199, bod 20), položiť prejudiciálne otázky v danej súvislosti Súdnemu dvoru (rozsudok Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v bode 22 vyššie, bod 40).
- 40 Je preto úlohou členských štátov stanoviť ucelený systém právnych prostriedkov a konaní umožňujúci zabezpečiť dodržiavanie práva na účinnú súdnu ochranu (rozsudok Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v bode 22 vyššie, bod 41).
- 41 V tomto rámci majú vnútroštátne sudy v súlade so zásadou lojálnej spolupráce, zakotvenou v článku 10 Zmluvy ES, podľa možnosti vykladať a používať vnútroštátne procesné predpisy tak, aby mohli fyzické a právnické osoby súdne napadnúť protiprávnosť každého vnútroštátneho rozhodnutia alebo iného opatrenia, ktorým sa v ich prípade aplikuje nejaký všeobecne platný akt Spoločenstva, a aby sa pritom mohli odvolávať na neplatnosť tohto aktu (rozsudok Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v bode 22 vyššie, bod 42).

- 42 Ako už Súdny dvor rozhodol, jednotlivec nemôže podať na súd Spoločenstva žalobu o neplatnosť proti všeobecne platnému aktu, ako je nariadenie, lebo ho neindividualizuje takým spôsobom, akým je individualizovaný adresát rozhodnutia, a to ani vtedy, keď by po konkrétnom preskúmaní vnútroštátneho procesného práva súdom Spoločenstva bolo preukázané, že toto právo neoprávňuje jednotlivca podať žalobu, ktorá by mu umožnila spochybníť platnosť napadnutého aktu Spoločenstva. Takáto úprava procesných prostriedkov by totiž v každom jednotlivom prípade vyžadovala, aby súd Spoločenstva skúmal a vykladal v každom takomto prípade vnútroštátne procesné právo, čo by prekračovalo jeho právomoc v rámci preskúmania zákonnosti aktov Spoločenstva (rozsudky Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v bode 22 vyššie, body 37 a 43, a Komisia/Jégo-Quéré, už citovaný v bode 27 vyššie, bod 33).
- 43 Žaloba o neplatnosť preto nemôže byť podaná na súd Spoločenstva v žiadnom prípade ani vtedy, ak by sa ukázalo, že vnútroštátne procesné právo neumožňuje jednotlivcovi spochybníť platnosť napadnutého aktu Spoločenstva až po tom, ako ho porušil (rozsudok Komisia/Jégo-Quéré, už citovaný v bode 27 vyššie, bod 34).
- 44 V predmetnej veci treba poukázať na to, že skutočnosť, že napadnuté nariadenie sa použije priamo, bez zásahu vnútroštátnych orgánov, neznamená sama osebe, že hospodársky subjekt priamo dotknutý týmto nariadením môže spochybníť platnosť uvedeného nariadenia až po jeho porušení. Nemožno totiž vylúčiť, že vnútroštátny právny systém umožňuje jednotlivcovi priamo dotknutému všeobecným právnym aktom vnútroštátneho práva, ktorý nemôže byť priamo napadnutý žalobou, požiadať vnútroštátne orgány, aby vydali opatrenie vzťahujúce sa na tento akt, ktoré môže byť spochybnené na vnútroštátnom súde, umožňujúce tomuto jednotlivcovi, aby dotýčny právny akt mohol napadnúť nepriamo. Rovnako nemožno vylúčiť ani to, že vnútroštátny právny systém umožňuje hospodárskemu subjektu priamo dotknutému napadnutým nariadením požiadať vnútroštátne orgány, aby vydali akt vzťahujúci sa k tomuto nariadeniu, ktorý môže byť spochybnený na vnútroštátnom

súde umožňujúci tomuto jednotlivcovi aby dotyčné nariadenie mohol napadnúť nepriamo (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Jégo-Quéré, už citovaný v bode 27 vyššie, bod 35, a uznesenie z 8. júla 2004, Eridania a i./Komisia, už citované v bode 18 vyššie, bod 41).

- 45 Tento výklad v našom prípade podporuje tá skutočnosť, že platnosť stanovenia odvodených intervenčných cien bieleho cukru pre všetky oblasti Talianska pre hospodárske roky 1996/1997 a 1997/1998, vykonaného podobným nariadením, ako je napadnuté nariadenie, bola napadnutá dotknutými pestovateľmi cukru na príslušných talianskych súdoch, ktoré predložili prejudiciálne otázky vo veciach, ktoré boli rozhodnuté rozsudkami Súdneho dvora zo 6. júla 2000, Eridania (C-289/97, Zb. s. I-5409), a z 12. marca 2002, Eridania (C-160/98, Zb. s. I-2533).
- 46 Okrem toho, ako Komisia podotýka a ako samotní žalobcovia pripúšťajú, platnosť stanovenia odvodených intervenčných cien bieleho cukru pre všetky oblasti Talianska pre hospodársky rok 2003/2004 vykonaného nariadením č. 1158/2003 žalobcovia napadli v rámci nimi iniciovaného súdneho konania na Tribunale amministrativo regionale del Lazio. Skutočnosť, že v rámci tohto konania nebol „doposiaľ“ podaný návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke na Súdny dvor, nie je dôkazom žalobcami tvrdenej úplnej neexistencie súdnej ochrany. Nič teda neumožňuje domnievať sa, že by žalobcovia v tomto prípade boli zbavení účinnej súdnej ochrany, keď nemôžu podať na súd Spoločenstva žalobu o neplatnosť napadnutého nariadenia.
- 47 V každom prípade, hoci je pravda, že podmienku, podľa ktorej môže fyzická alebo právnická osoba podať žalobu proti nariadeniu, len ak sa jej týka nielen priamo, ale aj osobne, treba vykladať v zmysle zásady účinnej súdnej ochrany pri zohľadnení rôznych okolností, ktoré môžu individualizovať žalobcu (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 2. februára 1988, Van der Kooy a i./Komisia, 67/85, 68/85 a 70/85, Zb. s. 219, body 14 a 15; zo 16. mája 1991, Extramet Industrie/Rada, C-358/89, Zb. s. I-2501, body 13 až 17, a z 18. mája 1994, Codorniu/Rada, C-309/89, Zb. s. I-1853, body 19 až 22), avšak takýto výklad nemôže viesť k vylúčeniu tejto

podmienky, ktorá je výslovne stanovená v Zmluve bez toho, aby boli prekročené právomoci, ktoré Zmluva dáva súdom Spoločenstva, pričom zmeniť v súčasnosti platný systém je vecou členských štátov konajúcich v súlade s článkom 48 EÚ (rozsudky Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v bode 22 vyššie, body 44 a 45, a Komisia/Jégo-Quérel, už citovaný v bode 27 vyššie, bod 36). Za týchto podmienok nemôžu žalobcovia úspešne tvrdiť, že zamýšľané nahradenie článku 230 štvrtého odseku ES článkom III-365 ods. 4 Zmluvy o Ústave pre Európu má čisto „deklaratórny charakter“, keďže táto Zmluva nemôže pred nadobudnutím účinnosti viesť k zmene súčasného systému (uznesenie Súdu prvého stupňa zo 16. februára 2005, Forst Plus/Komisia, T-142/03, Zb. s. II-589, bod 81).

48 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že žalobcov nemožno považovať za osobne dotknutých napadnutým nariadením v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa v tejto oblasti.

49 Žalobu preto treba zamietnuť ako nedôvodnú bez toho aby bolo potrebné rozhodnúť o návrhoch Associazione nazionale bieticoltori, Consorzio nazionale bieticoltori a Associazione bieticoltori italiani na vstup do konania ako vedľajších účastníkov konania na podporu návrhov žalovanej.

50 Nakoniec treba pripomenúť, že žalobcovia subsidiárne žiadajú Súd prvého stupňa, aby v súlade s článkom 241 ES vyhlásil, že článok 2 základného nariadenia nie je v súlade s právom a je neuplatniteľný.

- 51 V tomto smere stačí uviesť, že možnosť daná článkom 241 ES domáhať sa neuplatnenia nariadenia alebo všeobecne záväzného aktu, ktorý je základom napadnutého vykonávacieho aktu, nie je samostatným právom podať žalobu a môže byť vykonávaná len cestou procesnej námietky. V prípade, že neexistuje právo podať riadnu žalobu, nemožno sa odvolávať na uvedený článok (pozri uznesenia Súdu prvého stupňa z 8. júla 1999, Area Cova a i./Rada, T-194/95, Zb. s. II-2271, bod 78 a tam citovanú judikatúru, a z 8. júla 2004, Eridania a i./Komisia, už citované v bode 18 vyššie, bod 48).
- 52 V tomto prípade je návrh na zrušenie napadnutého nariadenia neprípustný, takže vyššie uvedená námietka, pokiaľ je podaná na podporu tohto návrhu, je tiež neprípustná (uznesenie z 8. júla 2004 Eridania a i./Komisia, už citované v bode 18 vyššie, bod 49).
- 53 Vzhľadom na vyššie uvedené treba túto žalobu zamietnuť v plnom rozsahu ako neprípustnú.

O trovách

- 54 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ich na náhradu svojich trov konania a trov konania Komisie v zmysle jej návrhov.
- 55 V súlade s článkom 87 ods. 4 rokovacieho poriadku Rada znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

rozhodol takto:

- 1. Žaloba sa zamietá ako neprípustná.**
- 2. Nie je dôvod rozhodnúť o návrhoch na vstup vedľajšieho účastníka do konania podanými Associazione nazionale bieticoltori, Consorzio nazionale bieticoltori a Associazione bieticoltori italiani.**
- 3. Žalobcovia znášajú vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii.**
- 4. Rada znáša vlastné trovy konania.**

V Luxemburgu 28 júna 2005

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

M. Vilaras